

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

Номер 477

23.09.2020 г.

Град Варна

Апелативен съд – Варна

I състав

На 23.09.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя И. Петрова
Мария К. Маринова

като разгледа докладваното от Мария К. Маринова Въззивно частно гражданско дело № 20203000500342 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл.274 и сл. от ГПК.Образувано по подадена частна жалба „Уишбон”ЕООД, гр.Варна, представлявано от управителя Х.И.Х., против разпореждане №54/14.01.2020г., постановено по гр.д.№650/19г. по описа на ДОС, гр.о., с което е върната подадената от „Уишбон”ЕООД искова молба вх.№5903/13.09.2019г. против Община Балчик, която е образувано гр.д.№650/19г. по описа на ДОС, както и е прекратено производството.В жалбата се твърди, че определението е неправилно по изложените в същата подробна съобщения. Претендира се да бъде отменено и делото върнато на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия по предявените искове.Претендира за разноски.

Въззиваемата страна Община Балчик в депозирания отговор по частната жалба в срока на чл.276, ал.1 от ГПК чрез процесуалните си представители адв.Д.С. и адв.М.Д. поддържа становището за нейната недопустимост, евент. неоснователност, като моли частната жалба да бъде оставена без разглеждане, евент. обжалваното разпореждане да бъде потвърдено.Претендира за разноски.

Частната жалба е подадена в срок, от процесуално легитимирана страна и против подлежащо на обжалване пред настоящата инстанция акт.Същата е допустима. Неоснователни са възраженията на въззиваемата страна, наведени в отговора на частната жалба, за нейната недопустимост, т.к. жалбата е подписана от управителя на дружеството.В титулната част на жалбата е посочено, че същата е подадена от „Уиш -бон”ЕООД, гр.Варна, представлявано от управителя Х. И. Х. , съответно в крива фигурира подпис на лицето, посочено като представляващ дружеството жалбоподател.В ТР Х.И.Х. е вписан като управител/и едноличен собственик на капитала/ на „Уишбон”ЕООД, поради което на осн. чл.30, ал.1 от ГПК, вр. чл.147 от ТЗ е легитимиран да представлява дружеството по жалбата. Ако и, както твърди Община Балчик, подписът да не е положен от Х.Х., т.е. дружеството не е било надлежно представлявано в процеса от своя управител, то това е порок, на който може да се позове то, не и насрещната страна.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Производството по гр.д.№650/19г. по описа на ДОС, гр.о. е образувано по предявяване на „Уишбон”ЕООД против Община Балчик в условията на обективно евентуално съединяване

частични осъдителни искове.С разпореждане №1095/18.12.2019г. /постановено след депозиране на отговор на исковата молба от ответника в срока по чл.131 от ГПК/ производството е оставено без движение и на ищеца са дадени указания за отстраняване нередовности на исковата молба.Съобщението е изпратено на адреса на управление на дружеството, вписан в ТР.Същото е върнато в цялост с отбелязване от 30.12.2019г. от връчителя/служител на съд/, че на адреса няма офис и обозначение на фирма, като по информация на собственика на жилището Я.И.К. на този адрес няма фирма, както и упълномощено лице да получи съобщението.След извършена справка съгласно която в ТР не е бил вписан нов адрес на управление на дружеството първоинстанционният съд е приел, че съобщението е надлежно връчено на осн. чл.50, ал.2 от ГПК.Поради изтичане на едномесечен срок след 30.12.2019г., в който нередовностите не са отстранени, с обжалваното разпореждане от 14.01.2020г. исковата молба е върната и производството прекратено.

Исковата молба, инициирала производството пред ДОС, е подадена от „Уишбон“ ЕООД чрез неговия процесуален представител Р.Р.Х..Същият е търговски пълномощник на дружеството по чл.26 от ТЗ, изрично упълномощен с правата по чл.34, ал.1 от ГПК да води всякакви съдебни процеси, да извършва всички необходими правни, процесуални и фактически действия във всички съдебни инстанции, във всякакви съдебни производства, засягащи дружеството, вкл. да подава всякакви искови молби във всички съдилища, каквито намери за необходими и подходящи с оглед най-добрата защита на правата и законните интереси на „Уишбон“ЕООД и да извършва всякакви допроизводствени действия във всички съдилища и инстанции, каквито намери за необходими и подходящи с оглед най-добрата защита на правата и законните интереси на „Уишбон“ЕООД.Упълномощаването е с пълномощно с нотариално заверен подпис представляващия „Уишбон“ ЕООД управител Х.Х./гражданин на Република Финландия/, който подписът е удостоверен по реда на чл.84 от ЗННД от завеждащия консулската служба на Република България в Хелзинки с изх.№66/10.04.2013г.На същата дата е подписано и друго пълномощно, което е с нотариално удостоверени подпис и съдържание по реда на чл.84 от ЗННД с изх.№64/10.04.2013г./за подписа/ и №65/10.04.2013г./за съдържанието/, но то като пълномощаването на търговския пълномощник за извършване на правни и фактически действия свързани с конкретно посочен недвижим имот, които да се извършват пред Държавата, Община Балчик, АГКК и АВ, но не и процесуални действия пред съд.

Търговският пълномощник Р.Р.Х. е лице с юридическо образование, притежаващо юридическа правоспособност, съгласно представеното удостоверение изх.№8335/29.05.1993г. издадено от МП.Съгласно нормата на чл.26, ал.1 от ТЗ, при липса на други указания пълномощникът се смята упълномощен да извършва всички действия, свързани с обикновена дейност на търговеца, ако е упълномощен писмено с нотариално заверен подпис, а според чл.26, ал.2 от ТЗ за водене на процеси търговският пълномощник трябва да е упълномощен изрично в случая с горесцитираното пълномощно, съставено в предписаната от закона форма, управителят на „Уишбон“ЕООД е упълномощил изрично по см. на чл.26, ал.2 от ТЗ търговския пълномощник за водене на процеси.Съгласно разрешенията, дадени в ТР №1/17.03.1993г. на ОСГК на ЕООД търговският пълномощник, който има изрично пълномощно за водене на процеси по чл.26, ал.2 от ТЗ, би могъл да бъде процесуален представител пред съд, ако притежава качествата, посочени

чл.20, ал. 1, б. "а", "б", "в" от ГПК/отм./, съответно чл.32, т.1, 2 и 3 от ГПК.Съгласно мотивната част това ограничително разрешение е дадено, за да не се допуснат до участие в гражданско производство пред съд лица, които не са квалифицирани, т.к. нормите, уреждащи процесуалното представителство по пълномощие, го регламентират като професионална дейност, упражнявана от правоспособни юристи.Търговският пълномощник на ищцовото дружество е изрично пълномощен от управителя да води съдебни процеси по см. на чл.26, ал. 2 от ТЗ, като същевременно и този пълномощник притежава юридическо образование и правоспособност за изглеждане горното и би могъл да бъде надлежен процесуален представител на страната.Предвид изложеното и следва да бъде прието, че исковата молба е подадена от надлежен процесуален представител. В същата е посочен адрес за призоваване на този представител в гр.София. Съобщението за цитираното разпореждане №1095/18.12.2019г. не е било изпратено на този адрес и на адреса на дружеството в гр.Варна.На осн. чл.39, ал.1, пр.2 от ГПК съобщението е следвало да се връчи на посочения в исковата молба адрес на пълномощника/посочен и изрично като адрес за призоваване/, за да бъде редовно връчено.Тъй като съобщението не е било връчено надлежно съгласно цитираната разпоредба срок за отстраняване нередовностите на исковата молба не започвал да тече за страната, поради което неправилно с обжалваното разпореждане исковата молба е върната и делото е прекратено.Същото следва да бъде отменено и делото върнато за първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия с надлежно връчване на разпореждането от 18.12.2019г./за пълнота следва да бъде посочено, че разпореждането в частта, с която е указано, че следва да се внесе държавна такса от още 2х10 000лв. е неправилно - исковите са предявени в условия на евентуалност, като с тях се защитава един интерес - претендира се присъждане единствено на сумата от 25 000лв., но на различни евентуални основания, поради което и на осн. чл.72, ал.1 от ГПК се дължи една такса от 10 000лв., която в случая е внесена при подаване на исковата молба/.

Независимо от изхода на настоящото производство искането на жалбоподателя за присъждане на разноски за частното производство се явява неоснователно.Също -то не е такова, приключващо производството по съществото на повдигнатия между страните спор /предявените в условия на евентуалност осъдителни искове/, предвид което и съдът приема, че сторените разноски страни следва да претендират в производството, приключващо по същество повдигнатия спор и да присъдят съобразно крайния му изход.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане №54/14.01.2020г., постановено по гр.д.№650/19г. по описа на ДС гр.О. и

ВРЪЩА делото на първоинстанционния съд за продължаване на съдопроизводствените действия съобразно дадените указания.

Определението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____